

izbruhne skozi gobec „žabica“, to se pravi, gazi, ki se naredijo v želodci iz povžite krme pa ne morejo iz njega tako hitro, kakor se naredijo. Ako pa se to ne izgodi in še živinče napenja dalje, tedaj je treba zdravila. To pa se napravi iz ene do dveh žlic salmijakovea in pol litra juhe (vode z mesjo moke) in to se vlije živinčetu k enemu kratu skozi gobec. Drugo zdravilo pa je kolhikovka, colchium tinctura, te se vlije za malo žličico v vodo, katere mora biti 10krat toliko, kolikor je one livke in to se vlije potem v živinče. Le-to zdravilo je gotovo, pomaga že skorej vselej za prvokrat in če še ne pomaga, vlije se še čez dobro četrt ure v drugo živinčetu skoz gobec. Napako ima le eno — hud strup je in zato je človek ne dobi drugače v lekarni, kakor če prinese nakaz od zdravnika s seboj. Drži se pa tri do štiri leta, se ve, da je treba, če dobimo tako zdravilo, ga potem skrbno shraniti, da ne pride kdo do njega ter se ne zastrupi.

Ako pa človek nima nobenega zdravila pri rokah in je sila, tedaj se vpikne s trokarjem ali s prav špičastim nožem v živinče na levi strani, v lakotnici za zadnjim rebrom in pred kolčkom. Če je luknja, ki se tako napravi, dovolje dolga, odpre onim gazovom, da izbruhnejo in živinče je rešeno.

Sveža trava in sploh zelena krma se vname, ako leži le nekaj časa na kupu. Taka krma škoduje živini; kaže nam torej, da si ne nakopičimo veliko take krme, ampak da se je nakosi v jutru in pa potem na večer, predno pade rosa, toliko, kolikor je je za živino treba. Mokra krma, od deža ali rose, ni zdrava, tako smemo polagati samo, če ji primešamo slame, tudi soli pridjati je dobro. Pred vsem pa naj pazi gospodar, da se ne da živini na enkrat veliko krme v jasli, ampak malo po malo. Tako jo rada povžije in je ne trosi po hlevu. Čez noč naj dobi živina nekaj slame v jasli.

Sejmovi. Dne 27. junija pri sv. Lovrenci na Dr. polji. Dne 30. junija pri sv. Janži pri Arveži, pri sv. Petru v Radgoni, na Ribnici, v Ulimji, v Spodnji Polskavi, v Reichenburgu, pri sv. Bolfanku in v Zrečah. Dne 1. julija v Lučanah in na Ptuji. Dne 2. julija v Št. Ilju pri Slov. Gradci, na Ptujski gori, v Petrovčah, na Polenšaku, na Remšniku in na Tinskem.

Dopisi.

Iz Celjske okolice. (Dopolnilna volitev.) V sredo 17. t. m. bila je v naši občini dopolnilna volitev 5 odbornikov iz I. razreda. Izvoljeni so bili nemškutarski kandidati z 12 proti 6 glasovi. Nemškutarji se delajo sedaj tako, kakor da so Bog ve, kako zmago si priborili, pa brez vzroka. Prvi razred je bil vedno

njihov. Pri prvi občni volitvi leta 1888 so bili tukaj njihovi kandidatje izvoljeni z 21 proti enemu glasu, zdaj pa še samo z 12 proti 6 glasom, torej so šli silno nazaj. Dopolnilna ta volitev je pa potrebna bila iz sledečih vzrokov: Leta 1888 pri občni volitvi zmagali smo Slovenci samo v III. razredu; v II. in I. pa nemškutarji. Vsled truda gospoda dr. Ivana Dečka se je pa volitev v II. razredu ovrгла in smo potem v tem razredu tudi zmagali Slovenci. Nemškutarji so si pa vže met tem časom izvolili župana in svetovalce. Ko smo pa Slovenci zmagali še v II. razredu, zahtevali smo, da prejšnji od neveljavne nemškutarske večine izvoljen župan in svetovalci odstopijo, in napravijo prostor županu in svetovalcem, katere bode sedanja slovenska večina si izvolila. Po dolgem prepiru spoznalo se je, da mora biti nova volitev župana in svetovalcev. Ko so nemškutarji videli, da že njihovemu gospodarstvu hoče odklenkati, zmislili so si zvijačo, rekoč: Vsi odborniki in namestniki izvoljeni iz I. razreda odstopimo; potem bo po postavi premalo odbornikov ostalo, da bi smeli voliti župana. Zarad tega bo vlada prišla, in rekla: Toti občinski odbor ne more poslovati, ker si še župana in svetovalcev ne more izvoliti, mora se toraj celi odbor razpustiti in v vseh treh razredih razpisati nova volitev, in toto volitev bo vodil prejšnji od nemškutarjev izvoljen župan. — Kakor sklenili, tako so tudi storili, pa ni se njim do čista posrečilo. Eden odbornik in 2 namestnika nista imela postavnega vzroka izvolitev za odbor odkloniti in tako je odstopiti smelo samo 5 odbornikov in 2 namestnika in volitev župana se je lahko vršila, in je bil izvoljen za župana vrli Slovenec M. Glinšek in pa sami vrli slovenski možje za svetovalce. Nemškutarji pa so imeli dolgi nos, in delali neumne obraze, ker njim je njihova nakana tako grdo spodletela. Mesto manjkajočih nemškutarskih 5 odbornikov, treba je bilo nove volitve, in ker je v I. razredu trdnjava Celjanov in njihovih repov, naših nemškutarjev, bilo je izvoljenih se ve da, mesto prejšnjih nemškutarskih odbornikov sopen 5 takih odbornikov. Nemškutarji toraj nimajo nikakega vzroka, da bi peli aleluja, in če njim vsled te volitve grebenček raste, kaže to samo, da nič ne razumejo, da so pravi gumbei. — Okolica celjska pa ostane slovenska občina, in slovenski župan in slovenski svetovalci bodo tukaj gospodarili še tudi naprej, skrbno in varčno, kakor dozda, na korist in čast slovenskih kmetov naše občine.

Od sv. Trojice v slov. gor. (Pozor ljudstvo!) Morebiti Vam ni vsem znano, kakó so nekatera leta brezvestni agentje na Kranjskem, Goriškem ter na Češkem, v Galiciji in Slovaškem svoje žrtve lovili, ter njih v Ameriko gonili in njih tamkaj hujše, kakor živino trpinčili. Ljudstvo je nakane teh človekotrgovcev

spoznalo, ter njim ne zaupa več. Ker nimajo tamkaj več obrti, začeli so sedaj razna yabilna pisma iz Londona ter iz Vidma raznim ljudem na Štajarsko pošiljati, ter njih k izselitvi nagovarjati, obečaje njim prosto vožnjo, kakor tudi zlate gore. Ne dajte se zapeljati od teh ljudi! Povprašajte poprej pametne ljudi. Bodi Vam prigovor: „Lepo je povsod, a najlepše je doma“, sploh v mislih.

Iz Zakota pri Brežicah. (Slov. uradov in nje.) Občinski odbor naše po vsem slovenske občine, sklenil je, po zgledu drugih slovenskih občin Brežiškega okraja, že pretečeno jesen v svoji seji, v bodoče posluževati se pri uradnem poslovanju domačega jezika. S tem sklepom hotelo je pokazati očinsko predstojništvo očitno, da ga vodi zavest narodnega čuvstva in da se hoče otrestiti ptujega neznosnega jarma, ter se postaviti gospodarja na svojih slovenskih tleh v čast domovini in v blagor soobčanom. Ta zaželeni blagi čin jedine v Brežiški bližini dremajoče občine pozdravljal sem, kakor tudi drugi narodnjaki, z radostnim srcem tembolj, ker mi je znano, da ima občina Zakot v svoji sredini zavodne, značajne može, pa niso vendar vsled manjšine v odboru do sedaj ničesar dosegli. Kljub sladkim nadam lepo cveteče bodočnosti, vzbujene vsled omenjenega ukrepa, spi pa še vedno imenovana občina z nje predstojništvom vred smrtno spanje in dotični sklep občital je le na papirji, pisan v ptujem jeziku. Vodi li neopravičena mlačnost narodnega čuvstva ali nespametni vpliv nasprotnikov slovenskega življa župana v Zakotu, da še zdaj ne izpelje opravičenih zahtev enoglasno vsprejetega predloga gledé na slovensko uradovanje v navedeni seji? Kakor pohvaljen je bil imenovani sklep, tako grajanja vredna je neopustljiva mlačnost župana v Zakotu gledé na izvrševanje sklepov odborovih, temveč, ker v vseh zadevah dobi župan ali kdor si bodi pri rodoljubih v Brežicah zadovoljno in zdatno brezplačno pomoč in pouk. V nebo upijoča nespamet pa je, ako se slovenskega jezika nezmožnemu tajniku na ljubo, navedena napaka takoj ne odpravi. Potrudite se, in Bog vam bode pomagal.

Iz Trbovelj. (Naš župan.) Neki dijak potreboval je za daljne svoje študije neko spričevalo, podpisano od gosp. župnika in župana. Gosp. župnik spiše mu spričalo seveda v slovenskem jeziku in pošlje županu, da bi podpisal. Župan pa osorno zavrne dijaka: tega ne podpišem, ker je slovensko, slovenskega pečata nimam, nemškega pa ne pritisknem na to, ni vredno tega. Da naš župan sovraži vse, kar je slovensko, to nam je bilo znano, da pa je tako strasten, to bi ne bili pričakovali od njega. Naj bi vendar se on nekoliko spomnil nazaj na pretečene državnozborske volitve, gotovo bi mu prišlo na um, da njegov županski stol

stoji na jako slabih nogah, in da kaj lahko pade iz njega. Bili so časi, ko je moral rudar, rad ali nerad, voliti uradnike, strastne sovražnike svojega rodú, in tako pripomoči g. Loggerju na županski stol. Ali ti časi so minoli; zdaj rudarji volijo lahko po svojem prepričanju, kar je tudi popolnoma naravno. Bili so tudi časi, ko se naši kmetje niso zavedali, in se niso udeleževali volitev, ali tudi ti časi so minoli, to se je videlo pri zadnjih državnozborskih volitvah, ko je prišlo na volišče sto zavednih slovenskih kmečkih mož. Tako se vse na tem svetu preminja, in vsaka stvar le en čas trpi — ravno tako bo tudi Loggerjevega županovanja enkrat konec, mogoče da prej, kakor on misli.

Iz Ljutomerskih goric. (Trtna uš.) Da se je v najboljšem vrhu Ljutomerskih goric, na Strmciu, v župniji sv. Miklavža, našla v gorici dr. Oskarja Pongratza trtna uš, je za nas jako žalostna resnica. Poleg drugih nadlog, katere moramo posestniki vinogradov prenašati, vtegne ta najhujša postati, če se razširi po vseh Ljutomerskih goricah, česar nas Bog varuj. Govori se, da je omenjeni gospod dal kljubu ostri prepovedi iz svojih hrvaških okuženih goric trte na Strmec prevažati in tako so s trtami tudi uš semkaj pripeljali. Drugod še ni bilo trtni uši sledú najti; tudi strupena rosa še se letos ni prikazala, razun na posameznih listih v stalnih goricah, zato nekateri tudi s škropljenjem odlagajo, dokler grozdje ne odcvete. Cvet pa jako moti neugodno, mrzlo in deževno vreme, ki traja ves čas, kar je začelo grozdje cvesti. Grozdja se je naleglo v slabih in peščenih goricah malo, v močni zemlji nekaj več, vendar posebne dobre bratve ne moremo pričakovati, ker se vse prepozno razvija. Kaj bodo v zadevi trtne uši politične oblasti ukrenile, še ni znano, pa naša misel je, da posestniki goric ne smejo obupati, ampak vsak mora svoje gorice toliko skrbneje in boljše obdelovati, kajti kakor bolen človek potrebuje boljšo postrežbo, kakor zdrav, tako se tudi dobro trsje mora boljše obdelovati, da ostaja krepko ter se laglje ustavlja vremenskimi in drugim nezgodam. Boga pa prosimo, naj to šibo od nas odvrne, če tudi bi jo bili zaslužili.

Od Savinje. (Slov. trgovcem in rokodelcem.) Mnogo, mnogo napak vrinilo se je v dobi dolgotrajnega tlačanstva pod tujim jarmom v našo premilo domovino, a večinoma so se že ali pa se bojo v novejši dobi prebujenja, upam, skoraj odpravile. Dovolite, dragi rojaki, da Vas na eno teh peg na obrazu mile nam Slovenije opozorim. Nevolja se me polasti, kakor mora vsakega zavednega Slovenca, kadar grem mimo hiše slovenskega trgovca ali rokodelca; on se ne boji tudi očitno svoje narodnosti pokazati, in še celo buditeljem naroda se pri-

štrevajo, a nad hišnimi durmi jim visi, ne rečem povsod, pa vendar še tu in tam čisto nemški napis! Rojaki, zadnji čas je, da izrujete to med nami globoko vkoreninjeno plevel do čistega iz Slovenstva, ter zamenjajte že vendar enkrat tiste potujčene „Handlunge“ z domačimi trgovinami, „Schustermeisterja“ s čevljarjem, „Kleidermacherja“ s slovenskim krojačem itd. Tudi imena bo treba tu in tam drugače pisati. Prosim, odpravite toraj, dragi, iz ljubezni do naroda svojega povsod to neljubo napako, da dobijo slovenski trgi in vasi in še celo mesta z narodno prebujenostjo tudi slovensko lice in da bojo tujei mimo potujoči vedeli, kje je naša meja! „Tuje šege, tuje ljstvo — So prijatli, bratje ne!“

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Splošno razpravo o drž. proračunu so v drž. zboru dognali v terek do kraja, brez posebne nesreče. Grof Taaffe mane si roke lahko, iz veselja, kajti če le migne, pa leži liberalna levica pred njim na kolenih, toda doslej še mu to ne kaže, ter še ne mara konservativcem dati slová, vsaj do cela ne. Zato ima pa vlada sedaj lahko dve večini, kakor ji je ljubo, na desni ali na levi, poljski poslanci so zmerom k redu ter gredo z njo na obe strani ali kakor se pravi: njim so roke proste. — Štajarski dež. glavar, grof Wurmbrand je, kakor se kaže, čedalje huji Nemec ter lahko sedaj sodimo, koliko je vladi za slov. ljudstvo, ko nam daje take može za glavarja. — Novo c. kr. vseučilišče začnejo v Gradci še to leto zidati, ali svitli cesar ne pride, kakor je bila želja, k vzidanju temeljskega kamena. — Mestni zastop v Celovci se brani vzprejemati slov. pisma, ali visoka vlada je odločila na to, da jih mora vzprejeti. Mestni očetje pa se branijo še na dalje. Čudna trma, a pri liberalni nemški gospódi je sploh v navadi. — Po Ljubljani se je raznesla govorica, da sta dva tujca zastrupila vodovod, iz katerega dobivajo prebivalci vode za kuhanje in pitje. Se ve, da ni resnica. — Na Bledu snide se kamora c. kr. notarjev iz Štajarske, Kranjske in Koroške. — V Gorici so izvolili si na novo dr. Maurovicha za župana. Mož je po rodu Slovenec, po mišljenji pa je Lah, sicer pa še je neki vreden poštenja. — Okolica Trsta ima poslej še več davka, ker mora plačevati tudi dac ali vžitnino prav tako, kakor mesto. To je pa krivica za-njo, kajti zato ne bode, kar se pridela v okolici, nič dražje, torej le večji stroški. — V Reki je veliko veselje, ker so svitli cesar prišli tje in se ve, da tudi veliko druge visoke gospóde. Lah in Madjari so pa jako glasni, naj bi pokazali, da Reka ni — hrvaška. Vse povsodi enako zoper Slovane!

— V ogerskem drž. zboru vleče se razprava o politični gosposki po času naprej in ne zna se, kedaj da je bode konec. Ministerstvo pa vendar-le ne misli razpustiti zato drž. zbora, kdo ve, ali dobi potem boljših mož v zbor!

Vunanje države. Brezvercem težko dene, da katol. ljudstvo podpira sv. očeta Leona XIII. ter jim pošilja po svojih škofih več ali manj denarja. Vsled tega so zagnali sedaj glas, da so sv. očeta možje, ki imajo opravila z njih denarjem, za-nje ogoljufali: celih 13 milj. so jim neki zapravili. Da ni nič resnice na tej govorici, to zna pač vsakdo lahko. — Sedanje ministerstvo v Italiji ima velike sitnobe zato, ker ne posluša framasonov ter ne preganja več sv. katol. cerkve, vsaj toliko ne, kakor kedaj Crispi. Zato je dvomljivo, če se bode moglo dolgo držati, ker je po Italiji framasonov več, kakor še kje v kateri državi. — Na Francoskem je ozimino letošnja zima zadušila in treba jim bode žito, posebno pšenico kupovati iz drugih dežel. Škoda, da ni pri nas upati veliko žita. Vsekako pa utegne žito dobiti večjo ceno tudi pri nas, kakor jo je doslej imelo. — Na Angleškem pravijo, da so veseli, ker je Avstrija, torej naše cesarstvo z njimi v prijaznih razmerah. Se ve, da naša država ne kali nikomur miru, torej tudi ne Anglešanom, saj smo precej daleč drug od drugega! — Nemška vlada se je vendar-le odločila, da plača nazaj katol. duhovnikom to, česar jim prej celih 15 let ni hotela plačevati. Kacih 13 milj. znese zaostanek. Denar se jim torej povrne, toda ali se s tem popravi tudi krivica? — Iz Rusije se poroča, da dobijo tam v kratkem več vojnih ladij in ljudje čerjo vedeti, da se Rusija pripravlja na vojsko. No par ladij več še ni dovolje za vojsko! — Ferdinand Koburški, knez vseh Bolgarov je bil te dni na Dunaji in tudi pri svitlem cesarji. Rusom to ni bilo po volji. — Mladi srbski kralj, Aleksander je sedaj 15 let star in hvalijo ga, da je bistro glave pa za svoja leta jako resnoben. — Po Turčiji potovanje ni varno in še sedaj nimajo tistih roparjev, ki so bili tovrstnej cel vlak zajeli. — V Afriki, in sicer v Abesiniji razsaja že dalje časa kolera. Sem ter tje se je prikazala že tudi v Egiptu, torej bližje Evropi. — Angleški poslanik White v Carjem gradu je izprožil misel, ali bi se ne dalo ukreniti, da bi se judje naselili ne v Ameriki, ampak v Aziji v stari Palestini. Kakor pa se kaže, ne marajo judje tje in tudi turška vlada, v čije oblasti je sv. dežela, ne mara veliko za to. Kaj pa bi tudi judje počeli tam, kjer ni ničesar za „andlanje?“ — Iz Amerike je prišlo uni dan precejšnje število Čehov v Prago, da si ogledajo tamošnje dež. razstavo. Da so jih v Pragi slovesno vsprejeli, to ni treba, da še dostavljamo. Kri ni voda.